

Bilag 6.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter.

København, den 8. december 1970.

Finansministerens kommentarer til bilag 5.

Provinshandelskammeret har i skrivelse af 7. december 1970 (bilag 5) henstillet, at der i toldlovsforslaget tilføjes en bemyndigelse for finansministeren til — efter forudgående forhandlinger med erhvervslivet — at indrømme kreditoplagsret for nærmere bestemte varer. Til støtte for forslaget anfører Provinshandelskammeret, at lovforslagets opretholdelse af Københavns frihavn, samtidig med at kreditoplagene erstattes af en almindelig told- og afgiftskreditordning, indebærer en forskelsbehandling af erhvervslivet i provinsen.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt opretholdelsen af Københavns frihavn, når de nye toldbehandlingsregler gennemføres, indebærer en forskelsbehandling af erhvervslivet i provinsen, skal jeg henvise til mine bemærkninger i skrivelse af 7. ds. (bilag 4) til henvendelserne fra Sammenlutningen af Danske Havne (bilag 1), Århus havneudvalg (bilag 2) og Grosserer-Societetet (bilag 3).

Under toldkommissionens arbejde med toldlovsforslaget har man indgående drøftet spørgsmålet om afskaffelse af kreditoplags-systemet til fordel for en almindelig kreditordning, for så vidt angår tolden og de forbrugsafgifter, som svares i forbindelse med indførslen, og *samtlige medlemmer af kommissionen — herunder også Provinshandelskammerets repræsentant — gik ind for, at de eksisterende kreditoplag bør afskaffes til fordel for en almindelig kreditordning.* En redegørelse for disse overvejelser er optaget i bemærkningerne til lovforslaget side 217-219 og i toldkommissionens betænkning side 9-11, 51-53, 142-144 og 148-149, hvortil der henvises. Det fremgår af det nævnte materiale, at en

almindelig kreditordning vil medføre, at importørerne får en mere ligelig adgang til kredit end efter de eksisterende hovedsageligt historisk betingede særordninger, at statens samlede kreditgivning på dette område bliver større end efter de gældende regler, og at den almindelige kreditordning indebærer store administrative fordele såvel for erhvervslivet som for toldvæsenet.

Disse administrative fordele vil gå tabt, hvis man opretholder kreditoplaget i forbindelse med den almindelige kreditordning.

De administrative fordele vil ligeledes gå tabt for toldvæsenets vedkommende, hvis man fastsætter en længere kreditperiode for visse tilfældigt udvalgte varer. Toldvæsenet må i så fald have to sideløbende systemer for opkrævning af toldbeløb og kontrol med betaling af disse, nemlig et system for den almindelige kreditperiode og et system for den længere kreditperiode.

Hertil kommer, at den fordel, som et kreditoplag eller en længere kreditperiode for visse varer vil betyde for visse importører, af andre importører med rette vil blive anset som en forskelsbehandling.

Jeg finder derfor ikke grund til at foreslå toldlovsforslagets kreditregler ændret hverken ved en opretholdelse af kreditoplaget eller ved en længere kreditperiode for visse varer eller ved en længere kreditperiode for alle varer.

Det tilføjes, at spørgsmålet om kreditoplagenes afskaffelse til fordel for en almindelig kreditordning blev drøftet ved folketingets 1. behandling af toldlovsforslaget i folketingssamlingen 1969-1970. Der henvises til Folketingstidende 1969-1970, sp. 5215-5234.